

faaet en væsentlig Fordel af Ordningen, men ikke den fulde Fordel, som var tiltænkt dem, idet der paa forskellige Omraader var Vanskeligheder ved at erhverve Kød, og fordi det ikke rationerede Kød samtidig steg højt i Pris, saaledes at den, der ikke havde Raad, den svagt bemidlede, ikke kunde faa mere end det rationerede Kød til lav Pris, og hvis dette ikke tilfredsstillede hans Forbrug, maatte det øvrige Kvantum betales med særlig høje Priser. Men Kødordningen har ogsaa haft andre Mangler, væsentlig Mangler for Mellemandlerne tror jeg, paa Grund af denne Deling — vi var jo alle klare over Vanskelighederne den Gang, vi først talte om disse Sager —, denne Deling mellem Maksimalkød og frit Kød og de Regnskaber, der skulde føres i saa Henseende, og det har særlig givet Mulighed for baade bevidste og ubevidste Overtrædelser. Da nu imidlertid Loven bl. a. ikke hindrede en Prisstigning paa Kød i al Almindelighed, da den utvivlsomt har medført eller fulgtes af en mægtig Stigning i Priserne paa det levende Kvæg og i det hele taget paa Kød, var det nødvendigt at tage den Konsekvens, som jeg i begge den høje Rigsdags Ting, sagde formodentlig vilde kunne blive Følgen, nemlig at man maatte gaa til Maksimalpris paa alt Kød, og Følgen heraf var, at jeg har ønsket denne Sag ført frem for den høje Rigsdag gennem denne anden Del af Spørgsmaalet, som drejer sig om at sætte Maksimalpris paa Oprindelsesproduktet, altsaa paa det levende Kvæg.

Der har jo hos dem, som har talt for de to Partier, som er i Opposition, været to Strømninger. Den ene Strømning er den, som det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen) er Talsmand for, og som ubetinget er en Strømning i Retning af Prisbegrænsning, den er for saa vidt ganske i Overensstemmelse med de bærende Principper for det radikale Partis og det socialdemokratiske Partis Prispolitik. De to andre ærede Taleres Udtalelser er med eller imod deres Ønske Udtryk for Prisforhøjelsesprincippet. Det ærede Medlem fra Sorø, som kender det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) bedre end jeg, siger, at dette ikke er hans Hensigt, og jeg vil tage hans Udsagn i saa Henseende for godt. Men det ærede Medlem er enigt med mig i, at hvad enten det ærede Medlem vil Prisforhøjelse eller ikke, kommer han gennem sin Politik dertil. De to ærede Medlemmer siger: Lad os gaa den Vej at lade Prisen for Kvæget være ganske fri, og lad os saa

uddele Rabatmærker. Der har de ganske forenet sig i Opfattelse med det Medlem af Kødudvalget, som er Oldemand for Slagterne her i København og Direktør for Paladshotellet — jeg ved nu egentlig ikke, om det er et Slagter- eller et Paladshotel-synspunkt, som væsentlig taler igennem Direktør Anders Jensens Udtalelser i hans ustandselige Proklamationer til Befolkningen under Interviews; det forekommer mig unægteligt, at det mere er et Paladshotel-synspunkt. De har forenet sig med ham i den Opfattelse, at ved at lade Handelen med Kvæg være ganske fri og give Befolkningen Rabatmærker indtræder Lyksalighedstilstanden, Konkurrencen vil bringe Priserne nedad, og Rabatmærkerne vil give Befolkningen Midler i Hænde til at skaffe sig Kød til billig Pris. Dette siger de ærede Medlemmer umiddelbart efter en Periode, hvor der har været fri Konkurrence for en Del af Kød, nemlig det, der er udenfor Rationeringen, og de har set, at denne frie Konkurrence udelukkende har været fulgt af Prisforhøjelser. Det er fuldkommen rigtigt, hvad der blev sagt af det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) og det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen), at giver man Rabatmærker til Befolkningen uden samtidig at fastsætte Priser for Begyndelses- og Endeproduktet, vil det sige, at Priserne kommer til at gaa i Vejret efter de andre Momenter, som bestemmer Prisernes Fastsættelse, og i Tilfælde af, at der bliver et svagt Udbud og Begæret er stærkt paa Grund af, at man gennem Rabatmærker har Midler i Hænde til at tilfredsstille det, vil Priserne stige, og saa vil Rabatmærkerne aldeles ikke blive andet end en Betaling, som Producenten faar ekstra; og det er jo ikke Meningen, at der til Befolkningen skal uddeles Rabatmærker, som sætter den i Stand til foruden den almindelige Betaling yderligere at betale Producenten en Pris, Staten bagefter indløser. Se, dette er Følgen, og dette ser det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen) ganske klart, og derfor vil han gaa med til at begrænse Prisen. Det ærede Medlem antydede nu, at man ikke behøvede ved Fastsættelsen af Prisen paa levende Kvæg at nedsætte den nuværende Kødpris. Det er meget rigtigt, at den nuværende Maksimalpris paa alt Kød er fastsat i Henhold til den nugældende Markedspris, der maa anslaas til at være 30 Øre over den tyske — ja, det er ikke rigtigt at betegne den som tysk Pris alene — 30 Øre over den tyske, norske og svenske Pris, over Eksportprisen,